

Скобелевъ далеко не бѣше равнодушенъ къмъ природнитѣ прѣлести, възхищаваше се по своему съ тѣзи мѣста.

— Какви позиции! казваше той. Ето гдѣ Турция дължна бѣше да защитава своята неприкосновенность. Първата защитителна линия—Дунава, втората—Балканитѣ, третата—Малкитѣ Балкани и четвъртата тукъ.... Ако у тѣхъ да бѣше било така организирано за дълго още войнѣта не би се свършила.

Изъ пѣхтѣ той водяше упорни прѣпирки съ окръжаващитѣ го по съвършено отвлечени въпроси, пропускаше въ карьерѣ и се гневѣше на възможността на това, че по-нататкъ отъ Чаталджа ний не ще отидемъ.

Чтомъ като отиде въ Чаталджа и като получи заповѣдь да не отива по надалечъ, той прѣзъ нощта съ единъ ординарецъ, тайно се отправи на нейтралната земя. Произведе забиколка на Хадемъ-кьѳекитѣ позиции и по всичката мѣстность, тъй щото ако не се сполучи примирieto, като намѣрятъ турцитѣ войска за да я поставятъ тукъ, Скобелевъ вече имаше понятие за това, какъ да отбѣе тѣзи позиции, какъ да води противъ тѣхъ атаката. Въ това сѣщото время, когато, като дълбоко вѣрваше въ ненуждността на по-нататъшнитѣ военни дѣйствия, всички се успокоихъ, полковникъ Градековъ заедно съ генералтъ сѣбѣхъ плановѣтъ на тази линия и изучиха всичкитѣ нейни планове....

Слѣдъ Одринъ, азъ вече можахъ да се любувамъ само на Цариградъ.... На останѣлото не ми се искаше и да глѣдамъ. Въ паметта ми се вдигаше всякото время чудната картина на Одринъ, само какъвто азъ го видѣхъ въ последната минута, когато щомъ като бѣше изгрѣло слънцето и облѣло съ розовата си свѣтлина мраморнитѣ джамии на тази мусулманска Москва.... Покривитѣ които като че сѣ окрасени съ румянецъ, висѣхъ надъ града четиритѣ грациозни минарета на Селима.... Наномнивахъ ми се и сивитѣ сплуети на Ески-сарайскитѣ кули и развалинитѣ на римската крѣпость.... Изгубваше се пакъ назадъ....

Чаталджа е три верета далечъ отъ желѣзно-пѣхтната станция. Всякийтъ отрядъ се расположи наоколо, въ сѣмийтъ градъ, домоветѣ тутакси се пестѣхъ съ тѣлни офицери, штабове, канцелярии.... Не се измивахъ нѣколко дена прѣдприемчивитѣ гръци и левантинци отворихъ тукъ безчислени кафенета, още слѣдъ малко едва ли не въ всяка улличка се раскрасихъ гостилници, а още слѣдъ